

har aldrig stemt imod disse Bevillinger, og jeg ønsker at tilkendegive, at vi ikke er Modstandere af at fremme Landbrugets saavel som andre Næringsgrenes Interesser — det er imidlertid hovedsageligt Landbruget, der tænkes paa, naar der er Tale om Bevillinger til Næringslivets Fremme paa Finansloven. Jeg føler mig overbevist om, at der er flere Folk med ret store Formuer og med ret store Indtægter, som faar Andel i disse 3—3½ Mill. Kr.; jeg nævnedes, end der er bemidlede eller velstillede Folk, som faar Andel i Sygekassernes Tilskud paa et Par eller 2½ Mill. Kr. Jeg nævner videre i denne Forbindelse, at vi for nylig er gaaede med til at forhøje Bidraget til Højskolerne med 130,000 Kr. om Aaret, endskønt over Halvdelen af de unge Mennesker, der søger Højskolerne, er Gaardmandsbørn. Det er altsaa ikke Penge, der fortrinsvis kommer Arbejderne til gode; men Folk, der lever i en Samfundsklasse, som er bedre stillet end de Arbejdere, der nu skal jages ud af Sygekasserne, i hvert Fald bort fra Retten til at nyde Statstilskud. Jeg synes, det var i høj Grad ønskeligt, om andre Partier var i Stand til at vise en lignende Tolerance, som Socialdemokratiet er i Stand til at vise, naar det drejer sig om visse Overklasseinteresser, der varetages godt; ja fortrinligt af Flertallet saavel her i Salen som i den anden Sal. Jeg synes, det var i høj Grad klædeligt og ønskeligt, om Flertallet kunde vise en lignende Tolerance, naar det drejer sig om Velvillie overfor Smaabevillinger til Fattigfolk, som har deres største Interesse i Love som den nu behandlede og andre af de paa Dagsordenen i Dag opførte Sager.

Jeg beder videre ærede Medlemmer lægge Mærke til et Bilag, der findes i Betænkningen, nemlig Bilag Nr. 1. Vi finder heri en Udtalelse vedtaget af Repræsentanter for samtlige danske anerkendte Sygekasser, delegerede, der repræsenterer de 750,000 Medlemmer i de anerkendte Sygekasser. Vi afholdt den 27. November et Delegeretmøde. Af Resolutionen, som findes i Bilag 1, vil De se, at man overfor Rigsdagen udtaler Ønsket om, at der i Sygekasseloven ikke optages faste Formue- og Indtægtsgrænser, at den Regel, som hidtil har været fulgt med Hensyn til Bedømmelsen af Lønarbejdernes Ret til at være nydende Medlemmer af anerkendte Sygekasser, bevares, og at det offentlige Tilskud for de kronisk syge Personers Vedkommende ikke behøver at overstige andre Medlemmers ordinære Kontingent. Den Resolution udtaler sig med al ønskelig

Tydighed mod det Lovforslag, som om lidt skal endeligt vedtages. Man udtaler sig mod Indsættelse af Indtægts- og Formuegrænserne og mod, at Lønarbejderne ikke fortrinsvis betragtes som berettigede til at være Medlemmer af Sygekasserne.

Jeg minder videre om, at der har været nedsat en sagkyndig Kommission med det Formaal at udarbejde et Grundlag for Lovgivningen paa dette Omraade. I denne Kommission sad baade den nuværende og den forhenværende Sygekasseinspektør, og der sad ansete, gamle prøvede Mænd i Sygekassernes Tjeneste. Disse Mænd, den gamle og den nye Sygekasseinspektør, Tillidsmændene i de anerkendte Sygekasser, erklærede sig for Modstandere af Indsættelse af faste Indtægts- og Formuegrænser i Loven. Jeg synes derfor, at man ved at stemme for Lovforslaget, som det nu foreligger ændret af Flertallet, udviser en Foragt for disse Sygekassesagens Tillidsmænd, som man ikke har Lov til. Ved at stemme for Lovforslaget, som det nu foreligger, gaar man mod al Sagkundskab, som man ved andre Lejligheder har paaberaabt sig i højeste Grad. Jeg minder om Militærlovens Vedtagelse, hvor man bestandig støttede sig til Sagkundskaben, og hvor al vor Modstand stadig prellede af paa Flertallets Raab: Vi er i Overensstemmelse med Sagkundskaben. Her, hvor det drejer sig om Smaaafolks Interesser, fattige Medborgere i Samfundet, hvor det drejer sig om, hvorvidt de skal have 2, 3 eller 5 Kr. i Statstilskud om Aaret til Forsikring mod Sygdom, ser man bort fra Sagkundskaben og stemmer, jeg ved ikke ret efter hvilke Linier, økonomiske eller hvad det er. Naar man vedtager dette Lovforslag, begaar man i hvert Fald en Handling, der er i højeste Grad uretfærdig imod Smaaafolk.

De Folk, som man, hvis denne Lov vedtages, skal nægte Statstilskud, er i høj Grad Smaaafolk. Det er Tjenestekarlen med 500 Kr. i Aarsløn og Kost og Logis. Han bliver bemidlet, for han kommer op paa en samlet Indtægt af 850 Kr. Han kan ikke nyde Statstilskud ude i Landdistrikterne. Det er et Ægtepar, hvor Manden er Daglejer og tjener 700 Kr. om Aaret, hvor Børnene gaar paa Arbejde og tjener 150 Kr., og hvor Konen gør Roe- og Malkearbejde, og hvad hun nu ellers kan gøre, hvorved Familien kommer op paa en samlet Indtægt af 1,250 Kr., 1,300 eller 1,400 Kr., hvor meget det nu maa være i Forhold til Børneantallet, for at man kan naa den Aarsindtægt, som gør Familien uberettiget til at nyde Statstilskud af den anerkendte